וליאמר.₁₃

(37)2:This is the history of the generations of Yaakov. Yoseph, being seventeen years old, was tending the flock with his brothers. He, a youth, was with the sons of Bilhah and Zilpah, his father's wives. Yoseph brought an evil report of them to their father.

3:Now Yisrael loved Yoseph more than all his children, because he was the son of his old age, and he made him a

coat of many colors. 4:His brothers saw that their father loved him more than all his brothers, and they hated him, and couldn't speak peaceably to him.

5:Yoseph dreamed a dream, and he told it to his brothers, and they hated him all the more.

6:He said to them, "Please hear this dream which I have dreamed:

7:for, behold, we were binding sheaves in the field, and behold, my sheaf arose and also stood upright; and behold, your sheaves came around, and bowed down to my sheaf.

8:His brothers said to him, "Will you indeed reign over us?"
Or will you indeed have dominion over us?" They hated him all the more for his dreams and for his words.

9:He dreamed yet another dream, and told it to his brothers, and said, "Behold, I have dreamed yet another dream: and behold, the sun and the moon and eleven stars bowed down to me

10:He told it to his father and to his brothers. His father rebuked him, and said to him, "What is this dream that you have dreamed? Will I and your mother and your brothers indeed come to bow ourselves down to you to the earth?

11:His brothers envied him; but his father kept the matter in mind.

12:His brothers went to tend their father's flock in Shechem.

13:Yisrael said to Yoseph, "Aren't your brothers tending the flock in Shechem? Come, and I will send you to them." He said to him, "Here I am.

(3<mark>7):א</mark>ֵכֶּה ו

תִּלְדְנִית יַעֲלְב יוֹמֵף בֶּן־שְּבְע־עשְּׁרֵה שָׁנָה הָנָיה רֹעֻה אֶת־בָּנִי בִלְהָה וְאֶת־בְּנִי בִלְהָה וְאֶת־בְּנִי זִלְפָּה וְאֶת־בְּנִי בִלְהָה וְאֶת־בְּנִי זִלְפָּה וְאֶת־בְּנִי בִלְהָה וְאֶת־בְּנִי אַרְיּבְעָה אֶל־ זִלְפָּה וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹמֵף מִבְּל־בָּנִיו כְּי־בֶּן־ אֲבִיהֶם: בּוִישְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹמֵף מִבְּל־בָּנִיו כְּי־בֶּן־ זְקְנִים הִוּא לְוֹ וְעֲשָׂה לְוֹ כְּתְנֶת פַּסִים: בּוִיּרְאוּ אֶחִיו כְּיִּ אַתְּיִו וְיִשְׂנְאוּ אֹתְוֹ וְלָא יִכְלְוּ אֹתֹוֹ אָהַב אֲבִיהָם מִבְּל־אֶחִיו וְיִשְׂנְאוּ אֹתְוֹ וְלָא יִכְלְוּ אֹתֹוֹ בְּיִבְּיִ לְּטְּתִיו בְיִשְּׂנְאוּ אֹתְוֹ וְלָא יִכְלְוּ בְּבְּרוֹ לְשָׁלְם: שַּבוֹיחַלְם יוֹמֵף חְלֹּוֹם וַיַּגָּד לְּאֶתְיו הִיסִפּוּ

אתו: וָהַנַּה קמה תמל אחיו הַמַּקר שנא אתו עוד ויוספו חלום עוד אחר והנה חלום חלמתי מה וַיּאמֵר אביו אַת־צאַן אחיו

14:He said to him, "Go now, see whether it is well with your brothers, and well with the flock; and bring me word back." So he sent him out of the vale of Hebron, and he came to Shechem.

15:A certain man found him, and behold, he was wandering in the field: and the man asked him, saying, "What are you looking for?

16:He said, "I am looking for my brothers. Tell me, please, where they are tending the flock.

17:The man said, "They have left here, for I heard them say, 'Let us go to Dothan.'" Yoseph went after his brothers, and found them in Dothan.

18:They saw him from afar, and before he came near to them, they conspired against him to kill him.

19:They said one to another, "Behold, this dreamer comes.

20:Come now therefore, and let's kill him, and cast him into one of the pits, and we will say, 'An evil animal has devoured him.' We will see what will become of his dreams.

יִשְּׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵׁף הֲלְוֹא אַטֶּירֶ רֹעִים בִּשְׁכֶּם יְּכָה וְאֶשְׁלַחֲךְ אֲלֵיהֶם וַיִּאמֶר לְוֹ הִנְּנִי: 1½יִאמֶר לֹוֹ לֶךְ־נָּא רְאֵה אֶת־שְׁלְוֹם אַטֶּירֶ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבָּנִי רָאֵה אֶת־שְׁלְוֹם אַטֶּירֶ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהְשִׁבְנִי בַּר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעְמֶק חֶבְרוֹן וַיַּבֹא שְׁכְמָה:

אָישׁ וְהִנְּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה־תִּבֵקּשׁ: יּנֵלֹּאמֶר אֶת־אַחֵי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגְּיִדְהּ־ נַּא לִי אֵיפָּה הָם רֹעִים: זּנַיְּאמֶר הָאִישׁ נְסְעוּ מִנֻּה כִּי שְׁמַעְתִּי אִמְרִים נֵלְּכָה דֹתִיְנָה וַיַּלֶךְ יוֹסֵף אַחַר אָחָיוּ וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתְן: יּקְבָּה דֹתִינָנָה מֵכָחֹק וּבְטֶּכֶם יִקְרַנ אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלִוּ אֹתוֹ לַהְמִיתְוֹ: יּנַיְיֹאמְרָוּ אִישׁ אֶל־אָחְיוּ הָנִּה בְּעֵל הַחֲלֹמִוֹת הַלָּזֶה בְּא: יּנִיְיֹאמְרָוּ זְיִיה רָעֻה אֲכָלְתְהוּ וְנַשְׁלְכֵּהוּ בְּאַחַר הַבּּרוֹת וְאָמֵׂרְנוּ חַיֵּה רָעֻה הְצָלֵה הְצָּחִיוּ

Vayeshev Aleph

[Genesis]

(37)2:This is the history of the generations of Yaakov. Yoseph, being seventeen years old, was tending the flock with his brothers. He, a youth, was with the sons of Bilhah and Zilpah, his father's wives. Yoseph brought an evil report of them to their father.

3:Now Yisrael loved Yoseph more than all his children, because he was the son of his old age, and he made him a coat of many colors

coat of many colors. 4:His brothers saw that their father loved him more than all his brothers, and they hated him, and couldn't speak peaceably to him.

5:Yoseph dreamed a dream, and he told it to his brothers, and they hated him all the more.

6:He said to them, "Please hear this dream which I have dreamed:

7:for, behold, we were binding sheaves in the field, and behold, my sheaf arose and also stood upright; and behold, your sheaves came around, and bowed down to my sheaf.

8:His brothers said to him, "Will you indeed reign over us?"
Or will you indeed have dominion over us?" They hated him all the more for his dreams and for his words.

9:He dreamed yet another dream, and told it to his brothers, and said, "Behold, I have dreamed yet another dream: and behold, the sun and the moon and eleven stars bowed down to me

10:He told it to his father and to his brothers. His father rebuked him, and said to him, "What is this dream that you have dreamed? Will I and your mother and your brothers indeed come to bow ourselves down to you to the earth?

11:His brothers envied him; but his father kept the matter in mind

12:His brothers went to tend their father's flock in Shechem.

13:Yisrael said to Yoseph, "Aren't your brothers tending the flock in Shechem? Come, and I will send you to them." He said to him, "Here I am.

2(37) אלה וֹם יוספו אחיו ויוספו חלום עוֹד והנה ויאמר מה את־ _{1:13} לאמר 14:He said to him, "Go now, see whether it is well with your brothers, and well with the flock; and bring me word back." So he sent him out of the vale of Hebron, and he came to Shechem.

15:A certain man found him, and behold, he was wandering in the field: and the man asked him, saying, "What are you looking for?

16:He said, "I am looking for my brothers. Tell me, please, where they are tending the flock.

17:The man said, "They have left here, for I heard them say, 'Let us go to Dothan.'" Yoseph went after his brothers, and found them in Dothan.

18:They saw him from afar, and before he came near to them, they conspired against him to kill him.

19:They said one to another, "Behold, this dreamer comes.

20:Come now therefore, and let's kill him, and cast him into one of the pits, and we will say, 'An evil animal has devoured him.' We will see what will become of his dreams.

יִשְׂרָצֵׁל שֶׁלִּיְחָבְּ הָלִוֹא אֵחֶירֶ רֹעִים בִּשְׁכֶּם לְּכָהּ
וְשִׁשְׁלָחַבְ אֲלֵיהֶם וְיִּאשֶׁר לוֹ הִנְּנִי: 1/ יִיִּאשֶׁר לוֹ לֶּדְ־נָּא
וְבְּשִׁרְחֹבְ אֲלִיהֶם אַשֶּׁירֶ וְיִשְׁאָלְוֹם הַצֹּאו וְהַשְּׁבְנִי
רְצִּה שֶׁתְ־שְׁלְוֹם אַשֶּׁירֶ וְשָׁתְּלְוֹם הַצֹּאו וְהַשְּׁבְנִי
רְצִּבְר וִישְׁלְחֵהוּ מֵעֲמֶק חֶבְּרוֹן וַיָּבָא שְׁכְמָה:
שְּׁבְּוִיִּמְצֵאָהוּ
מְמִלְמִר בְּשְׁדָה בְּשָׁדָה וְיִשְׁאָלְהוּ הָאִישׁ וְהִנְּה תַעֶּה בַּשְּׁדָה וְיִשְׁאָלְהוּ הָאִישׁ וְהִנְּה מִּהְרִבְּקְשׁי הַּנְּיִדְהּר מְּתִבְּקְשׁי הַּנְיִיקְבְּי מְּחַר שָּׁתְר הָאִישׁ וְנִיּלְהְ מְּחַר אֶחָי שְׁנִיְיְהְ יִנְםְּ אַחְר אֶחָי וְּהָנְיִּ יִנְם וְּיִיְבְּה דְּתְיִים בְּלְנִי אִתְוֹ בְּיִיְבְה וְיִילֶךְ יִנְםף אַחְר אֶחָיו שְׁלִּיִת בְּיִבְּיִ וְנִילְבְּי וִנְיִלְבְּי אִתְוֹ לְבִיּרְ וֹנִילְרְ יִנְם וְיִקְרָב בְּיוֹ וְנִיִּרְאִוּ אֹתְוֹ לְהַמִיתוֹי פִּוְרָה וְנִילְבְּי וֹחָה וְנִילְבְּי וְנִילְבְּי אַתְוֹי שְׁבְּיִרְהִי הְבָּילוּ אֹתוֹ לַהְמִיתוֹי פִוּנִילְתְּתִי אִישׁ אֶלִרְנוּ אַתְוֹ לְבִּיּרְ אִנִים וְנִייְבְבְּאוֹ אִתְוֹ לְבִּיְרְבּוֹ וְנִייְבְבָּילְ אִתְוֹ לְבִּיּרְנוּ וְנִישְׁלְבָּהוּ בְּעֵל הַוּתְוֹ הְבְּעֹל הַוֹת הְבָּלְוֹת הַלְּזָה בְּא: סִיְנְתְּנוּ חְיִיה בְּעֵל הַוּתְר הַבְּלוֹת הְבָּלְוֹה וְנִישְׁלְבֵּהוֹ חְיִיה וְבְּבּירוֹת וְבְּבָּתוֹן הַבְּיוֹת הְבָּבוֹי וְנִישְׁרְבוּ חְיִיה הְבִּיל הַוֹּ הְלְמִיתוֹ הְבָּעָל הַוּוֹ הְבְּעָל הַוּוֹ הְבְּעִל הַוֹת הְבָּבְיוֹ הְתִּים הְרָבוֹת וְשְבְּבוֹי חְתִּים הְבְּעָל הַוּוֹ הְלְמֹתִיוּי בְּבְּלְ הְתִּים הְּבְּיִיוֹ הְבְּיִבְיתְּהוּ הְבְּיִבְיתְ הְבְּיִים בְּיִבְיתְרוּ הְבְּבִיל הְּתְרוּ הְבְּיוֹם בְּתְבִיתוֹם הְבְּבְעל הְחִבּתְּתוֹ הְבְּבְילוֹת וְנְבְּתְבוּתוֹם הְנִיתְּהְיוּ הְיִבּיתוֹם בְּיתְבִיתְּהוּ הְבְּילוֹ בְּבְּתְבּתוֹם הְיּבְיתְרוּ הְבְּילִים בְּיתְבְּבְּתוּ בְּבְעל הְנִיתְּיוֹ הְבְּבְילוֹ בְּבְּילוֹם בְּיוּבְתְּנִים בְיוּים בְּיתְוּי בְּבְּלוֹי בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיתְבְיבְּם הְבְּיוֹם בְּבְּתְּיבְים בְּיוּבְיבִים הְּבְּיוֹם בְּיוּתְוּת הְבְּיוֹ בְּבְּילִיתְיתְ בְּבְלוֹ הְיִים הְבְּבְיוֹי בְּבְּיוֹ הְּבְּיוּ הְיּבְּים בְּייִיםּבְּבְּים בְּיוּבְיוּים בְּבְיוֹים בְּיִבְּיו

[Genesis]

1 7 ₹ :2(37)

יוֹםֶף בַעַר והוא בַצאן יוֹמֶף אָת־יוֹמֵף מִכְּל־אֶחָיו יוֹמֵף חַלוֹם רַיּגָד יַהַבָּה יַּה אַבַחָבר אָלְמָתִי קָמָה ַל**אֲ**לֻמְּתִי: ַרַתְּשְׁתַּוְדֵנִין תִּמְלֹךְ אתו ָחַלמ<u>ׁת</u>ְיוּ אתו

עוד חֲלוֹם הַשֶּׁמֶשׁ וָהִנָּה לָי: אֶל־אָבִיו מִשְׁתַּחֲנִים כּוכָבִים הַחַלום לֹוֹ בָּה ַוּיֹאמֶר אָבִיו נָבוֹא הַבוֹא אָנִי ָוָ**אַ**חֶּיךְ ואמך שַׁמַר וָאָבָיו אֶתְיוֹ וַיִקַנְאוּ־בֻוֹי<u>ַ</u> לִרְעְוֹת אֶתְיר אֲבִיהֶם צאן ֿאָת־ הַלִּוֹא רֹעִים אַתֶיךְ אָל־יוֹמַף בִּשְׁכֶם לֹוֹ לָוֹ ַוַיּאמֶר אָלֵיהֶם הָנָנִיּ שָלְוֹם י הַצֹּאן וָאֶת־שָׁלְוֹם אֶַּתֶיךְ חֶבְרוֹן יַּשְׁכֶּמָה: וַיָּבֹא מֵעֶמֶק הָאָישׁ ַוִיּשְׁאֲלֵהוּ תֹעֶה בַּשָּׂדֶה מָבַקִּשׁ <u>ריֹּאמֶר וּיִּאמֶר וּיִּאמֶר וּיַ</u> **אָת־אַ**חַי רֹעָים: אֵיפה <u>רְּלָּאמֶר בְּיַ</u> הָם יוֹפֵף <u>רילל</u> דֹתָיִנָה נַלְכָה אמרים אתו מַרַחְׂק בְּלַתְן: אתו לַהֲמִיתוֹ: ָּרֵי**ְאֹמְ**רָר

הְנֵּה בַּעֵל הַחֲלֹמִוֹת הַלָּזֶה בְּא: יַּנְעַתְּהוּ וְלְכֵּהּ וְבְּהַרְגֹהוּ וְצִּלֵּהוּ בְּאַר הַבִּלוֹת וְצִלֵּתְהוּ וְצָלֵהוּ בְעַה אֲכַלְתְהוּ וְנִשְׁלִבֵּהוּ הַבְּרוֹת וְצִלֵּתְרוּ חַיְּה רַעָה אֲכַלְתְהוּ וְנִשְׁלֹבֹתוּוּ בְּהִיּוּ חֲלֹמֹתְיוּ:

אכה

תכרות יעקב יוסף בן שבע עשרה שבה היה רעה את אוזיו בצאן והוא גער את בגי בכהה ואת בגי ויבא יוסף את דבתם רעה אכ זכפה גשי אביו אביהם וישראל אהב את יוסף מכל בגיו כי זֹקבים הוא כו ועשה כו כתבת פסים ויראו אזזיו אתו אהב אביהם מכל אוזיו וישצאו אתו ולא יכלו דברו כשכם ויוזכם יוסף וזכום ויגד כאוזיו ויוספו עוד שלא אתו ויאמר אכיהם שמעו לא הוזכום וזכמתי והגה אגוזגו מאכמים אכמים בתוך השדה והגה קבה אכבתי וגם גצבה והגה אכבתיכם ותשתוזוין כאכבתי המכך תמכך עכינו אם משוכ עוד שבא אתו עכ זוכבתיו ועכ דבריו ויוספו אתו כאוזיו וזכום אוזר ויספר

הבה מכבתי מכום עוד והבה השבש והירמ ואמד עשר כוכבים משתוזוים כל ויספר אכ אביו ואכ אוזיו ויגער בו אביו ויאמר כו מה הוזכום הזה אשר ווכמת הבוא גבוא אגי ואמך ואוזיך כהשתוות כך ארצה ויקבאו בו אזזיו ואביו שמר את הדבר ויכלכו אוזיו כרעות את צאן אביהם בשכם ויאמר ישראכל אכל יוסף הכוא אוזיך רעים בשכם ככה ואשיכוזך אכיהם ויאמר כו הגני ויאמר כו כך גא ראה את שלום אוזיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק וזברון ויבא שכמה וימצאהו איש והגה תעה בשרה וישאכהו האיש כאמר מה תבקש ויאמר את אוזי אגכי מבקש לא כלי איפה הם רעים ויאמר האיש לסעו מזה כי שמעתי אמרים בככה דתיבה ויכך יוסף אוזר אוזיו וימצאם בדתן ויראו אתו מרוזק ובשרם יקרב אכיהם ויתבככו אתו כהמיתו ויאמרו איש אכ אוזיו

הגה בעכ^ר הוזכלנות הכלה בא ועתה כלכו וגהרגהו וגשיכלכהו באוזר הברות ואמרגו וזיה רעה אכלתהו וגראה מה יהיו וזכלמתיו